

CV 385/02

WG VII 10

NOTA

---

van:	het secretariaat
aan:	Werkgroep VII "Extern optreden"
Betreft:	Beknopt verslag van de vergadering van 29 oktober 2002

I. Opening van de vergadering en inleidende woorden van de voorzitter

1. Vice-voorzitter Dehaene (voorzitter) memoreerde dat in de vorige vergadering een nota van het secretariaat is verspreid, die een ontwerp-tekst bevat betreffende de beginselen en de doelstellingen van het externe optreden van de EU (WD 7, ook per e-mail toegezonden aan de werkgroep). Commissaris Barnier en de heer Attalides hebben hun opmerkingen bij de ontwerp-tekst (respectievelijk WD 13 en WD 12) reeds doen toekomen aan het secretariaat; de voorzitter verzocht de overige leden van de werkgroep zulks zo spoedig mogelijk te doen.
2. Naast de nota over de beginselen en de doelstellingen en de nota over de middelen van de Europese instellingen (WD 6), die reeds in de vorige vergadering zijn overhandigd, werden nog twee andere achtergrondnota's van het secretariaat rondgedeeld: een document waarin bepaalde financiële aspecten van het externe optreden van de EU aan de orde worden gesteld (WD 14), en een document over de rechtsgrondslag, de bevoegdheden, de instrumenten en de besluitvormingsprocedures ter zake van het externe optreden van de EU (WD 15).

II. Externe vertegenwoordiging van de EU in internationale organisaties en in bilaterale betrekkingen

3. De vergadering stond in het licht van de externe vertegenwoordiging van de EU in internationale organisaties en in bilaterale betrekkingen; op de agenda van de vergadering (doc. CONV 365/02) stond een aantal specifieke kwesties ter bespreking in de werkgroep,

te weten: mogelijke wijzigingen in de regelingen voor externe vertegenwoordiging, bedoeld om de invloed van de Unie op het internationale toneel te vergroten; ruimte voor rationalisering van de regelingen voor vertegenwoordiging; verbetering van de mechanismen die bijdragen tot de totstandbrenging van gemeenschappelijke standpunten; middelen waarmee de duidelijkheid en de continuïteit van de politieke dialoog kan worden verbeterd; verbetering van de synergie tussen de diplomatieke vertegenwoordigingen en de delegaties in derde landen.

4. Verscheidene leden onderstreepten dat een akkoord over de doelstellingen en de prioriteiten van het externe optreden van de EU en de vaststelling van de bevoegdheden van primordiaal belang zijn, en dat het vraagstuk van de externe vertegenwoordiging van de EU daar nauw mee samenhangt.

Internationale organisaties

5. Algemeen werd erkend dat de invloed van de EU het grootst is, wanneer zij met één stem spreekt. Verscheidene leden memoreerden dat er evenwel behoefte bestaat aan een pragmatische aanpak, en aan het besef dat specifieke gebieden van het externe optreden wellicht om specifieke regelingen vragen. Dat geldt ook voor internationale organisaties.
6. Verscheidene leden voerden aan dat het voor de EU logisch lijkt één vertegenwoordiger te hebben in organisaties die zich bezighouden met de externe aspecten van kwesties die onder de internationale bevoegdheid vallen. Andere leden waren van oordeel dat het standpunt dat door deze ene vertegenwoordiger moet worden verdedigd, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen moet worden vastgesteld, wanneer dat op het betrokken internationale bevoegdheidsgebied de regel is. Leden van de werkgroep stelden voor om bijvoorbeeld eerst met de IFI's besprekingen over de mogelijkheden voor gezamenlijke vertegenwoordiging op gang te brengen. Eén lid wees erop dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen lidmaatschap van deze organisaties en gezamenlijke vertegenwoordiging.
7. Verscheidene leden onderstreepten dat een pragmatische aanpak moet worden gevolgd ten aanzien van organisaties met een duidelijk politieke inslag. Het is immers niet realistisch wijzigingen in de regeling voor vertegenwoordiging in de VN-Veiligheidsraad te bespreken, omdat daar alleen sprake is van vertegenwoordiging van staten. Er moet echter wel voor worden gezorgd dat de lidstaten met één stem spreken/dezelfde boodschap uitdragen.

Bilaterale betrekkingen

8. De werkgroep was het er in het algemeen over eens dat de vertegenwoordiging in derde landen duidelijker en inzichtelijker moet worden. Er bestond een consensus over de omvorming van de Commissiedelegaties tot EU-delegaties. In dat verband werd eraan herinnerd dat deze delegaties reeds steun verlenen aan de hoge vertegenwoordiger (HV) in de vorm van rapportage, en dus al tot op zekere hoogte in een bredere context werkzaam zijn.
9. Sommige delegaties beschouwden de omvorming tot EU-delegaties evenwel niet als toereikend en betoogden dat er nog heel wat moet gebeuren om de coördinatie en de samenhang van het optreden op het terrein te verbeteren.
10. Sommige leden stelden voor dat de EU-delegaties ook lidstaten zouden kunnen vertegenwoordigen in derde landen waar deze niet over een diplomatieke vertegenwoordiging beschikken. Een aantal leden stelde ook als mogelijkheid voor dat de EU-delegaties in een beperkt aantal gevallen de enige vertegenwoordiging van de EU en de lidstaten zouden zijn.

Rol van de hoge vertegenwoordiger

11. Verscheidene leden onderstreepten dat de HV legitimiteit en gezag ontleent aan de Europese Raad, die hem/haar benoemt, en rekenschap moet afleggen aan de Raad. Verscheidene leden van de werkgroep herinnerden aan hun voorstel de Raad Buitenlandse Zaken (Externe Betrekkingen) te doen voorzitten door de HV om een grotere samenhang en continuïteit te waarborgen dan waarin het huidige roulerende voorzitterschap kan voorzien. Sommigen waren van mening dat de HV een minister of staatssecretaris van Buitenlandse Zaken van de Unie moet worden. In deze context wezen verscheidene leden erop dat er een verband bestaat tussen het voorzitterschap van de Europese Raad en de externe vertegenwoordiging van de Unie. Een en ander, zo vond de werkgroep in het algemeen, moet weliswaar niet worden vergeten, maar zij zal zich niet wagen aan een discussie over de bredere institutionele context; die kwestie zal te gelegener tijd in de plenaire zitting worden behandeld.
12. Verscheidene leden pleitten voor samenvoeging van de functies van HV en van commissaris Externe Betrekkingen. Verscheidene leden onderstreepten dat de HV zijn gezag aan de Raad moet ontleen, en sommigen stelden voor dat hij door de Raad wordt benoemd uit de leden van de Commissie. Een lid waarschuwde voor een combinatie waarbij de HV de Raad Buitenlandse Zaken (Externe Betrekkingen) voorziet en tegelijkertijd commissaris is, omdat in

die functie aldus veel meer macht zou zijn geconcentreerd dan waarover de Commissie thans in het kader van de eerste pijler beschikt.

13. Sommigen kantten zich tegen de samenvoeging van de functies van HV en van commissaris Externe Betrekkingen tot één functie, omdat de HV door de Raad moet worden gemandateerd en zo'n mandaat moeilijk te verzoenen valt met het collegiale karakter van de Commissie. Volgens hem kunnen er pragmatische oplossingen worden voorgesteld om de coördinatie tussen de HV en de Commissie te verbeteren en de functie van HV te versterken. Er werd gewezen op de behoefte aan samenhang tussen de beleidsterreinen en aan de beschikbaarheid van de nodige middelen om het beleid, zo nodig op korte termijn, met maatregelen te schragen.
14. Een lid van de werkgroep stelde praktische maatregelen voor om de rol van de HV te versterken en de doeltreffendheid van het GBVB te verbeteren (ter vergadering werd een document verspreid, dat per e-mail zal worden toegezonden). Onder meer wordt het volgende voorgesteld: de HV initiatiefrecht geven en hem in staat stellen om samen met de commissaris Externe Betrekkingen bepaalde voorstellen te doen; deelneming van de HV aan vergaderingen van de Commissie; scheiding van de functies van HV en secretaris-generaal van de Raad; benoeming van een beperkt aantal plaatsvervangende hoge vertegenwoordigers (PHV's); versterkt secretariaat ter ondersteuning van de HV en, in voorkomend geval, gemeenschappelijke diensten van het Raadssecretariaat en de relevante Commissiediensten; passende budgettaire voorzieningen, dus meer dan de huidige toewijzing voor het GBVB, waaronder voorzieningen voor de financiering van speciale vertegenwoordigers.

III. Volgende vergadering

15. De volgende vergadering zal worden gehouden op woensdag 13 november 2002 (aanvang: 14.30 uur). Vice-voorzitter Dehaene deelde de werkgroep mee dat het secretariaat een eerste ontwerp van mogelijke conclusies van de werkgroep zal opstellen voor de volgende vergadering.
16. De besprekingen moeten zich toespitsen op die tekst. Ook worden de leden van de groep eraan herinnerd dat er op 14 november een gezamenlijke vergadering met WG VIII zal plaatsvinden (aanvang: 9.00 uur).